

Væl komnir heimaftur, sjógarpar okkara!

Nú koma skipini heim aftur, eitt fyri og annað eftir. Á bógnum standa okkara djárvu sjógarpar, slota landtámið, heimakensluna inn at hvørji hjartatrægr. Og heimað fólk við hyggur við tindrandi eygum út í havsbrúnna og fagnar teim komandi. Skip, o-hoy! skip, o-hoy! rópa smádreingirnir. Teir kenna skipini, rópa hvørt eitt við navni langt áðrenn tey eru komin í manskennning.

Væl aftur komnir, allir samlir, tit, ið hava troyst hitt salta havið, hitt ofta so karga, men kortini kravmikla havið!

I ár tykist at vera betri burtur enn í fjór. Veðan er yvirhøvur stórri og prísirnir eru hægri við, eitt framstig ein kenniligur bati. Men kortini trýtur nógv í, at endarnir rokka saman hjá teim flestu, særliga har, ið nógvir munnarnir eru at eta í hesi dýrtíð, og nógv holini eru at fylla frá í fjór, fyrráðir og árið fyri fyrráðir og longri aftur. »Allur bati betur«, royndu teir gomlu. Og vit hava loyvi at ugga okkum við, at veiðiliga gav árið ein mun betri enn í fjór. Men so er okkara sjóvinna háltáð, at hvørki 25 ella 50 percents bati betur, so vit kunna siga, at maður er bjargaður. Tí er tað eins átroðkandi neyðugt og áður, at allar kreftir leggjast á fyri at fara nýggjar betrigvandi fiskileiðir. Hetta er ein lívsspurningur, ið allir eiga at vera um at loysa, hitt privata eins og tað almenna, hvor á sinum vegi og kanska í felagskapi við. Lapparir duga einki; gera verri heldur enn betri. Tað má handlast grundigt, málvíst á víðadilum og praktiskum botni.

Vísindamaðurin, teknikkarin, skil og kunnleiki, út í æsir, í allar ættir vinnulivinum viðvíkjandi, eru ikki minni tørvandi enn raskleikin, dirvið og áráði hjá framfúsnum monnum. Hond í hond megu hesir partarnir ganga, stýjaðir av tí almenna sum tenarar fólksins, stýjaðir av øllum berandi kreftum.

Tá skal froða frá bógnum móti betri tíðum, tá skulu Føroya Fiskimenn og Føroyingar í síni heild kenna lýsa í eystri fyri einum ljósari figgjarskili enn tað, ið nú er við at knúgva fólk okkara til jarðar.

Tá skulu okkara sjógarpar kenna víðfalað gleði við at venda stevnið móti heima havni. Tí tá kenna teir armóðarbondini loyst av sær.

Men eitt eldhugað samarbeiði og ein sterk samfelagskensla er treytin.

ALT MÁLARAARBEIÐI
VAKURT OG SERA HALDGOTT
TILBOD GEVAST
ANDR. MOURITZEN

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG
AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Nú, tá ið eggini dýrka, ræður um at fáa hosið til at verpa væl.

Tað ger
„SNØGG.“

Fæst hjá keypmanninum. En gros við
N. S. Johannessens Eftf.
Máltr. 192.

! Kun med rustfrit Staal kan opnaas en fuldstændig hygiejnisk Løsning.

Til det moderne Køkken hører:
Køkkenborde med indbygget eller løst **Vask**, — — — — —
endvidere **Dørgreb** og **Knager**, alt i rustfrit Staal. — — — — —

— Skinnende sølvblankt, — skal aldrig pusses! —

Nærmere Oplysninger ved Eneforhandleren
Edw. Smith, Thorshavn. — Telf. 233.

Studningurin til føroyskar fiskimenn.

Tað er ikki at ivast í, at tann peningur, ið staturin lat til føroyskar fiskimenn í fjór, einar 150.000 kr., komu væl við mangastaðni. Og tað er tí gleðiligt, at 200.000 krónir vóru latnar í studning aftur í ár.

Í fjór var tað kortini so, at summir, ið hildu seg hava rætt til muniligan studning, kendu seg sviknar. Og so er eisini í ár, tað at lítið er býtt út enn. Her tykist lógin at hava eitt brek, ið avgjort má verða rættáð, um hon aftur verður sett í gildi næsta ár. — Lógin ásetur, at ein fiskimaður fyri at kunna fáa studning má hava vundið 2/3 av ársinntøku síni í farna árinum við fiskiskap.

Hetta forur við sær, at teir fiskimenn, ið ikki sluppu til sjós í fjór og ikki høvdu líkindi til at driva nakran munandi útróður men máttu royna at bjarga sær við tí vinnu, ið fáast kundi á landi, og tað vita allir, hon var ikki stór — teir hava ikki rætt til studningin.

Vit halda, at hesir menn eru verst fyri og tí áttu at verid stýjaðir fyrst og fremst.

Tað kann vera vert at prenta upp aftur tann partin av lógin, sum viðvíkur studningi til føroyskar fiskimenn:

§ 3. Ministeren for Landbrug og Fiskeri bemyndiges endvi-

dere til i Finanssaaret 1937—38 at anvende et Beløb af højst 200.000 Kr. til Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere paa Færøerne, naar de opfylder de i § 2, Litra a) — d), fastsatte Vilkaar. Beløbet kan anvendes som Tilskud til Anskaffelse og Reparation af Fiskeredskaber og andet til Fiskeriets Udøvelse nødvendigt Driftsmateriel samt til Understøttelse af Fiskere, der er Familieforsorgere. Ved Fiskere forstaaes i denne Paragraf Personer, der i Almindelighed har deres Erhverv ved Saltvandsfiskeri.

Det enkelte Tilskud til Anskaffelse og Reparation af Fiskeredskaber og andet til Fiskeriets Udøvelse nødvendigt Driftsmateriel kan ikke overstige 200 Kr. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan i ganske særlige Tilfælde, f. Eks. hvor en Andrag har lidt store Tab ved Stormskade i Vinteren 1936—37, fravige denne Maksimumsgrense.

Den enkelte Understøttelse kan i Almindelighed ikke overstige 100 Kr., men kan dog, hvor særlige Forhold gør sig gældende, udgøre indtil 200 Kr.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri bemyndiges til at fastsætte de nærmere Regler for Udølse af de i nærværende Afsnit omhandlede Tilskud og Understøttelser.

De med Gennemførelsen forbundne Administrationsomkost-

ninger afholdes af fornævnte Beløb af 200.000 Kr.

Punktini (§ 2 Litra a) — d), ið sipað verður til í omanfyri standandi lóg, eru hesi:

- a) er trængende,
- b) har indfødsret og er fuldmyndig,
- c) ikke ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanværende Handling, for hvilken han ikke har modtaget Æresoprejsning, eller, forsaavidt angaar Tiden efter Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, ikke er frakendt de borgerlige Rettigheder uden at have generhvervet disse,
- d) der ikke nyder eller har nyt offentlig Understøttelse, som i Henhold til Lovgivningen betragtes som Fattighjælp og hvis valgretsfortabende Virkning efter de til enhver Tid gældende Regler ikke er bortfaldet,

Miðalhavið.

Týskland og Italia hava sligið av at samráðast við Frakland, Ongland og Rusland um støðuna í Miðalhavinum. Teir skjóta seg inn undir tvær »notir«, Rusland hevur sent Italia. Hesar notir eru mótmæli móti, at russisk handilsskip verða álopin og søkt av ítalskum herskipum, hvat teir siga seg hava fleiri prógv fyri skal vera hent.

Menn venta, at hitt diplomatiska sambandið millum Rusland og Italia verður brotið. Tó halda summir, at tað verður handils-sambandið, ið slitið verður.

Chamberlain heldur tað ikki loysa seg at halda fund um Miðalhavsspurningin, um Italia og Týskland ikki vildu vera við. Tað hjálpti ikki, at ein partur av Miðalhavinum var fascistiskur og hin parturin anti-fascistiskur.

Men kortini byrjaðu fundirnir í gjár. Umframt Ongland, Frakland og Rusland lutóku olli Miðalhavslöndini (uttan Italia og Albania).

En General i Trediveaarskrigen.

Af Hans Rheinländer.

(Forts.)

Nye voldsomme Bagvaskelser blev fremsat mod Wallenstein af Prælater og Fyrster i Wien. Tritsch føler sig overbevist om, at Motivet til disse Intriger ikke saa meget var Had som Angst. Heri har han sikkert Ret. Man var bange for denne Generalissimus, som var i Begreb med at fylde Riget med Tropper og bebyrde det med Krigsavgifter efter den nye »Kejserret«, og som selvherlig vilde bestemme om Krig og Fred. »Tyskland,

Spanskir hermenn komu beinvegis úr krignum til Danmarkar at royna seg í boltleiki.

Hin 29. august fór fram í Keypmannahavn ein forvitnisligur fítbóltsleikur millum eitt danskt arbeiðaralið og spanskar arbeiðarar, sum hava lutikið í hinum vónleysa stríðnum móti Franco á baskiska vígvøllum.

Tað er sjálvandi, at menn, ið eins og hesir hava barst fyri fólkafrælsi í heimlandi sínum, verða fagnaðir og heiðaðir, tá teir vitja demokratisk stýrd lond. Henda ferð Baskaranna til Danmarkar varð tí fullt so nógv ein frændavíðjan sum ein sportstúrur.

Boltleikin høvdu Danskararnir ikki væntað at vundið, men at tapið skuldi verða so stórt, sum tað varð, vardi ongan. Baskararnir vundu við 11 málum móti 1.

Peningurin, sum inn kom við leikin, varð givin teim neyðstaddu í Spaniu.

Fundirnir viðvíkjandi Miðalhavsflokjunum byrjaðu í gjár.

Í gjár komu, sum aðrastaðni í blaðnum greitt frá, umboðsmenn fyri tey lond, sum eru særliga interesserað í Miðalhavsspurninginum, saman á fund at tingast um viðurskiptini. Italia og Týskland hildu seg burtur, men fronsk og enn bløð harmast ikki hesa støðu teirra, tí so eru, siga tey, møguligleikarnir fyri munaligum úrsliti úr fundinum nógv stórri. — Eftir er so bara at gjøgnumføra tað, ið samtykt verður.

Ongland og Frakland leggja fyri fundin til viðgerðar eitt út í æsir útarbeitt uppskot. Og ætlanin er, at avgerðin skal takast við vanligum meirluta, sjálvt um nokur lond ikki vera fyri avgerðini.

Uppskotið inniheldur m. a.

det store enige Tyskland i Mellemøuropaa, fra Burgund til Baltikum, fra Schelde til Balkan, kunde dengang snart være blevet en fastopbygget Kejserstat, ganske som Frankrig forhen var blevet et absolut Kongedømme — hvis Kejserens Feltherre havde faaet Lov at herske endnu en kort Tid. De tyske Smaafyrster saa allerede deres »suveræne Frihed« svinde. De frygtede, at det snart skulde være forbi med deres traditionelle Praktis der gik ud paa at slutte Pagt